

Svad bliver Følgen i det praktiske Liv af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fortolker det? Det bliver, at Reskriptet af, saavidt jeg husker, 13de Juli 1847 — jeg har i lang Tid ikke beskæftiget mig med dette Reskript — falder bort, men forøvrigt bliver den fulde Offervillighed staaende, og saa om en 30 Aar vil den Mand i det almindelige Omdømme af Naboerne blive betragtet som en hel Særling, der ikke fortsætter med at offere, og det saa meget mere, som jeg er sikker paa, at Præsterne ikke i et af tusinde Tilfælde have benyttet dette Reskript. Forholdet vil altsaa faktisk blive det samme. Det er et Forslag, som faktisk vil vise sig at være 3 til 400,000 Kr. værd for Præsterne. Men i samme Dieblit, som vi ved Lov fastsætte en bestemt Løn i Penge for at lade Offeret falde bort, finder jeg det urigtigt, at vi ikke sætte ind i Loven, at saa skal det ogsaa falde bort. Dette er altsaa med Hensyn til de enkelte Handlinger, Forskjellen mellem det ærede Medlems Forslag og Lovforslaget (Afbrydelse). Det er ikke mit Forslag, jeg har aldrig givet mig ud for at være Fader til det, saa meget mere, som jeg aldrig har siddet i Udvalget om Præsternes Lønning for iaar. Jeg haaber, at det høje Thing ser den meget væsentlige Forskjel. Det er ikke den personlige Frihed, her er Tale om, men det er om Præsternes Retsskilling overfor dette Forslag. Spørgsmaalet er, om Præsterne skulle have baade i Pose og Sæk ved denne Lov, saaledes at man paa et Sted siger, at al Pligt til Offeret falder bort, og paa et andet Sted beholder Offeret, kun at Reskriptet, der berettiger dem til at inddrive det, falder bort. Nu komme vi dernæst til et andet Punkt, som staar i Lovforslaget, men som ikke behøver at staa i det ærede Medlems Forslag. Der staar i Lovforslaget: „Hvorimod det ikke skal være ham forment iøvrigt at modtage de Gaver, som uden nogen Foranledning fra hans Side maatte ydes ham.“ Det er Gaver i ren Almindelighed, der ikke knytte sig til hans særlige Tjeneste som Præst, og jeg indrømmer, at det er kommet ind, fordi han, naar det ikke stod der, vilde falde ind under Straffelovens Bestemmelser, saa at han ikke maatte tage imod Gaver. Det er slet ikke forbudt en Herredsfoged at modtage Gaver til sin Fødselsdag af en Samling af Menneker, men jeg antager dog, at han vilde betænke sig paa at modtage Gaver af en enkelt Mand enten forud eller under eller efter

en den Paagældende vedkommende Retssag, selv om det var til hans Fødselsdag. Men her staar, at ved almindelige Leiligheder, altsaa som en almindelig Anerkendelse af hans Virksomhed som Præst, kan der ydes ham Gaver, men ved de enkelte Handlinger, hvortil de tidligere have været knyttede, falde de bort. Det er en Belvillie mod Præsterne, og uagtet jeg har gjort Forsøg paa at faae denne Bestemmelse til at falde bort og at stille dem som andre Embedsmænd, har jeg dog ladet det staa, og der kan saa hver enkelt have en Form, hvorunder han kan finde sin Erang tilfredsstillet. Jeg foragter ikke den Erang, jeg skal ikke tale ondt om den, men jeg ønsker, at Loven skal have bestemte Grændser. Men denne Tilføining behøver ikke det ærede Medlems Forslag; thi Præsten kan efter det faae Gaver, baade ved specielle Leiligheder og sælgelig ogsaa i al Almindelighed. Jeg vil derfor ogsaa nok se, om Folkethinget vil forlade denne Opfattelse. Det, at det ærede Medlem tager det saa let med Bestemmelser af saa væsentlig Betydning, medens han sætter det saa høit, at Finansministeren skal afsatte et Forslag om tre Aar, uden at vi have den mindste Mening om dettes Indhold, forstaar jeg ikke rigtig. Medens det Sidste ikke er saa meget som 4 Dre værd, er det Første efter min Formening mange hundrede Tusinde Kroner værd og saa endda en klarere Rettsordning. Der blev sagt til mig af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds, at vi havde opgivet Tjenestespørgsmaalet og dette Lovforslag. Jeg haaber, at det ærede Medlem, naar han vil læse § 1 i Lovforslaget, vil se, at det er en ren Misforstaaelse. Thi det Spørgsmaal er tilvisse meget stærkt med inde i dette Lovforslag. Vi substituere faste Penge ud af Statskassen for Præstetienden overhovedet. — Til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Lund) maa jeg gjøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, at Hjemmeindtægten var beregnet meget for høit med 1,000 Kr. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar den Præst, der har mere end een Kirke — jeg tror, at der maaske eller mindst er 600 Raad af den Slags — faar 200 Kr. mere, saa bliver det 133 Kr. mere i Gjennemsnit for alle Præster, og det, der saa bliver tilbage, er 867 Kr. Svad den øvrige Del af Hjemmeindtægten angaar, saa maa vi medtage Rentefrihed af Aaenet paa